

Under det gamle Navn „Laafede Baande“ omhandles i nærværende Paragraf de Vige, Sævringer, smallere Sunde og andre Strøg af Limfjorden, hvor, indenfor de betegnede Grændser, Brugen af Aalevaad, s. e. Puls- og Bøtvaad, foreslaaes aldeles forbudt. Denne Benævnelse er dog ikke brugt i de derom udgaaede Love, men har fra først af dannet sig blandt den fiske Almue og ses derefter brugt i de senere Kommissionsberetninger fra Limfjorden.

Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller i alt Fald det i høj Grad Henfigtsmæssige i en saadan Aflaasning — vi tillade os at bruge dette Ord — af visse Fiskevaande i større eller mindre Udstrækning naar i nøje Forbindelse med Spørgsmaalet om Pulsvaadbenes (eller overhovedet Aalevaadbenes) større eller mindre Stadelighed. Tre Pulsvaadene (under Navnet paa dette, det største af de her omhandlede Aalevaad, ville vi i den paafølgende Undersøgelse for Kortheeds Skyld henføre alle de mindre Aalevaad) skadelige for Fiskemængdens Bevaring og forstyrrende for andre Fiskemaader, saa er Vedtagelsen af laafede Baande berettiget; — ere de det ikke, eller i alt Fald kun i en ringe, næsten umærkelig Grad, saa er Aflaasning overflødig og for et frit Fisseridrug ubetimelig.

Saa meget mere som et af Udvalgets Medlemmer i denne Henseende har haat en fra de øvrige noget afvigende Mening, vil det være nødvendigt at undergive de til Spørgsmaalets rette Belysning hørende Forhold den nøjagtigst mulige Drøftelse, for derved at aabne Udgangen til dets rette Bedømmelse. Vi maa imidlertid for at undgaa unyttige Gjestagelser henvise til vore udførlige Bemærkninger ved Lovforslagets § 14, hvor Ulemperne ved Brugen af Aalevaad have fundet en omstændelig Dmtale. Vi skulle kun her til Tydeliggjørelse recapitulere, at i Henseende til Indretning og Bestaffenhed ere alle Aalevaad fra Limfjorden omtrent eens, det er kun Størrelse og Brugsmaade; der begrundes de forskellige Benævnelser. I Henseende til Brugsmaaden ligger den væsentligste Forskiel i, om Vaaden drages til Vaadbet, eller dette til Vaaden; i sidste Fald maa Vaaden gjøres til fast Punkt ved et udkastet Anker eller Dræg, i det første Tilfælde gjøres saadant ikke nødvendigt. Det er klart, at man kan anvende de forskjellige Slags Vaad paa hver af de anførte Maader, hvad dog for det største, Pulsvaadets Bedkommende ikke vilde være praktisk.

Det Ejendommelige ved Anvendelsen af dette mægtige, i Indgangen til Hoven med spilede Maffer, 18 Al. og derover dybe Vaad er, at dertil bruges 2 særlig efter Behøvet indrettede Vaade, en for hver Arm, og i hver Vaad 2 Mand. Under Pulsdrag fra begge Vaade, for at opkræmme Aalen og drive den henimod Indgangen, drages Vaadene op mod det i en Bue udgivne Vaad, som under største Dele af Drættet staaer stille paa Bunden, medens Armene selvølgelig stedse drages nærmere sammen, og naar rigelig Halvdelen af disse er indbragen i Vaaden, vil, alt efter som Vinden blæser stærkere eller svagere, det endnu Ubevarende af Vaadbet slæbes mere eller mindre henover Bunden, førend Hoven kalves op; i ganske stille Veir vil Opkølningen ordentligvis foregaa paa samme Sted, hvor Hoven har været udkastet. Det er at mærke, at Armene udgives med Vinden skjens paa Bugens Bagside og indrages mod Vinden for derved at opnaa den for hele Redskabets Udspiling nødvendige Modstand, hvilken desuden suppleres ved Brugen af en i hver Vaads Røside ublagt lang Aare. Naar Opkølningen har fundet Sted, Fisken er udtagen og Garnet rensket for Paahæng af Grøde, hvilket, medens Vaadene drive for Vinden, kun optager 1 eller saa Minuter, udgives Garnet til det følgende Dræt, og saaledes fortsættes, — af øvede Fisserer med en beundringsværdig Færdighed; — paa samme Linie, saalænge Forholdene tilstede det, og Fangsten lykkes; hvis ikke roer man op igjen og forandrer Plads til en ny Drætlinie. Iøvrigt kunne flere Hold Vaad godt følge efter hverandre paa samme Linie, og det siges endog, at det 2det Vaad ikke ualmindelig faar bedre Fangst end det første. Fisseriet foregaaer i Reglen om Natten, men kan vel under visse Omstændigheder ogsaa kaste lidt af sig om Dagen. Det behøver neppe nærmere Forklaring, at det vilde være upraktisk og ialtsald vanstelig og meget be kosteligere at drage Pulsvaad til Vaadene, som da maatte bestæfnes med solide Ankere, ligesom der for Dragningen maatte 1 Mand til paa hver Vaad, eller ogsaa Garnet maatte vindes ind ved et Spil. Skjøndt Vaadets Dragning til Vaaden har Udfigt til at give bedre Fangst end den modfatte Fremgangsmaade, saa svarer det ligesom Regning at holde fast ved denne, paa Grund af det ved den anden foranledigede Tidstab (førre Dræt) og den større Bekostning. Det vil ogsaa staa enhver Sagkyndig klart, at denne Omgangsmaade gjør det muligt at bruge Vaadbet paa enhver Slags Bund, uden Hindring af høj Tang, der under Dragningen, hvis Vaadbet ellers kunde slæbes frem, vilde rive det, eller af Kløvertang og Sten, som vilde rive det itu, og at den fremdeles tilsteder Brugen paa det dybere Vand, hvor Fisseren er hindret i forud med nogen større Sikkerhed at iagttage Bundens Bestaffenhed.

Egenhederne, der adskille Bøtvaadbet fra det foregaaende, ere — bortset fra Størrelsen af Vaadbet, der ikke overskrider en Dybde af 16 Alen i Indgangen til Hoven og ifølge Lov 22de Marts 1867 § 4 i Armegarnet ikke maa være af mindre Dybde end 12 Alen, — som oven bemærket, ene at søge i den forskjelligte Brugsmaade. Medens der nemlig vel ikke er det Mindste i Vejen for at anvende Bøtvaadbet efter den oven beskrevne normale Pulsfiskemethode med 2 Vaade, saa bruges ved dets Anvendelse ordentligvis kun 1 Vaad, som kan føre det mindre Redskab med 2 à 3